

V ljudeh je veliko moči za ustvarjalno delo

Dr. Majda Klinar prihaja iz krajevne skupnosti Josip Prašnikar. Za predsednico zbora krajevnih skupnosti občine Ljubljana Center jo je predlagal DEMOS, sicer pa je članica slovenskih krščanskih demokratov. Zaustavili smo jo neposredno po izvolitvi, medtem ko je skupaj z drugimi poslanci čakala na začetek prve skupne seje vseh treh zborov občinske skupščine v novi sestavi in jo poprosili za nekaj predstavitev besed, čeprav se je na straneh Dogovorov na kratko že predstavila.

Razmerje sil znotraj posameznih občinskih zborov se je z zadnjimi volitvami spremenilo. Menite, da bo sedaj delo bolj učinkovito?

– Mislim, da so se ljudje tudi doslej trudili po svojih močeh, vendar pa so bile naloge preveč vodene. Upam, da bomo to energijo usmerili na tista področja, ki so bila do sedaj zapostavljena in da bo mogoče probleme tudi hitreje reševati. In ravno želja po pozitivnem premiku je bila osrednji poudarek ob današnji predstavitvi preostalih članov zbora krajevnih skupnosti.

V kratek program ste zapisali predvsem skrb za čistejšo okolje, za telesno in duševno zdravje otrok in srečno in brezskrbno otroštvo. Ali bi radi še kaj postavili?

– Izpostavila bi predvsem človeka, njegovo pravico za človeka vredno in dostojno

življenje, predvsem tistega, ki mi je po poklicni poti bolj blizu. To so otroci, mladina, pa tudi tisti, ki so bolj na obrobju, denimo bolni, ostareli... in teh je v naši občini veliko. Te skupine ljudi so v svojem programu izpostavljali tudi zeleni in pri tem jih odločno podpiram. Tudi družina, kot temeljna človeška celica mora biti svojo veljavo. Vrsto vprašanj povezanih s to problematiko je sicer bilo že sproženih, a naredilo se je bore malo. Usodo družine povezujem tudi z rešitvijo stanovanjskega vprašanja mladih, možnostmi za delo in zaslužek, možnostmi za rekreacijo, boljše šolo ipd.

Vaš pogled na konkretne probleme v občini?

– Iskreno rečeno, se v te stvari še nisem dovolj poglabljala. Vsaka krajevna skupnost ima prav gotovo svoje šibke točke, specifične težave, ki jih bo treba kljub posebnostim skupaj reševati. In prepričana sem, da se jih bo dalo, saj je v ljudeh veliko moči in jih je le treba vzbuditi, jih pridobiti za konkretno akcijo. Velik potencial se mi še zlasti zdijo posamezniki, ki so bili doslej potisnjeni nekako v stran in so s sedanjimi demokratičnimi volitvami dobili priložnost, da se izkažejo.

– Vsekakor pa si bom prizadevala po naši ožji Ljubljani hoditi s čim bolj odprtimi očmi.

BRANE JANJČ

Brez hitrih sprememb

Alenka Žagar-Slana, predsednica skupščine občine Ljubljana Center, me je sprejela že takoj naslednji dan po izvolitvi na svojem domu. Otroci so pravkar odšli v šolo, je dejala in ob tej priložnosti sem izvedel, da ima tri šoloobvezne otroke. Izvedel sem tudi, da je bila doslej predstojnica šolskega dispanzerja za Bežigradom, ki ima na skrbi nič manj kot 12.000 bežigrajskih šolarjev.

Predpostavljam, da ste bili uspešni v svojem poklicu. Zakaj ste se kot zdravnik odločili, da prevzamete dolžnost, ki je povsem drugačna od tiste, ki ste jo opravljali doslej?

– Odločitev ni bila lahka, to priznam. Vendar tisti, ki pozna dispanzersko delo ve, da lahko to delo opravljaš rutinsko, če pa se zanj zavzameš, potem je potrebna velika stopnja strokovnosti. In povedati moram, da sem si svojo strokovnost dopolnila izključno v prostem času, saj med službovanjem za to nisem imela priložnosti.

Če že govorimo o strokovnosti zdravniškega poklica, ali menite, da vam bo prekinitve dela na tem področju škodovala pri vašem poklicnem znanju?

– Strokovno se bom izpolnjevala naprej in nameravam s svojega področja napraviti tudi doktorat. Štiriletna prekinitve je lahko samo dobrodošla, saj je treba v življenju marsikaj spremeniti. Sicer pa moram takoj povedati, da bom po štiriletnem mandatu nadaljevala s svojo zdravniško prakso.

Na seji skupščine ste izjavili, da boste delo predsednika občine opravljali profesionalno. Ali po vašem mnenju ni le prevelika razlika med vašim

dosedanjim delom in dolžnostmi, ki vas čakajo?

– Dispanzersko delo je zelo raznovrstno in zahteva številne komunikacije z ljudmi. Mnogo ljudi je tudi takih, ki ne prihajajo k zdravniku samo s svojimi zdravstvenimi problemi ampak tudi s svojimi vsakdanjimi težavami. Menim, da mora biti predsednik občine odprt predvsem do človeških problemov in v tem smislu vidim neke vrste kontinuiteto svojega dela, ne pa diametralno nasprotno dolžnost.

V okviru Demosa pripadate Slovenski demokratični zvezi. Zakaj ste se odločili za politično pripadnost tej stranki?

– Bila sem na ustanovnem sestanku v začetku lanskega leta. Ugotovila sem, da gre za nekaj novega, da ustvarja politični pluralizem neko novo ravnovesje v naši družbi. Takrat sem se odločila in podpisala pristopno izjavo. Potem nisem več sodelovala pri delu stranke, vendar so me njeni aktivisti poiskali in tako se je začelo moje aktivno delovanje.

Dosedanja skupščina in izvršni svet občine Center sta zastavila določeno delo, veliko stvari sta opravila, veliko zadev pa je ostalo odprtih. Ali menite, da so te trditve točne; ali menite, da bo potrebno zastaviti delo drugače?

– Odločno nasprotujem prehitrim in radikalnim spremembam. Vse moramo dobro pretehtati, saj hitre spremembe lahko prinesejo predvsem škodo in kaj malo koristi. Želim sodelovati z dosedanjimi občinsko upravo in tudi izkušnje občinskih funkcionarjev nam bodo dobrodošle. Najprej moramo napraviti bilanco in ugotoviti, kakšno dediščino smo dobili. Skrbno moramo proučiti načrte in poglede, ki jih je podal dosednji član IS in kandidat za novega predsednika izvršnega sveta Sergej Mozetič (skupš-

čina ga ni potrdila in je namesto njega poverila mandat za sestavo izvršnega sveta Branku Cvelbarju – op. pisca) in uveljaviti bomo morali vse tisto, kar je dobro in pozitivno.

Katere naloge so po vašem mnenju pred novim izvršnim svetom naše občine?

– Koristno bi bilo, da napravi novi izvršni svet – ko se bo konstituiral – analitski načrt. Menim, da bi bilo potem umestno upoštevati počitniške mesece in ohraniti naravni ritem dopustov in oddiha.

Resno pa se bomo morali lotiti dela v jesenskem času.

Glede na to, da ste pripadnik Demosa, bo naše bralce prav gotovo zanimalo, kakšna stališča boste zastopali, kot predsednik skupščine?

– Postala sem predsednik skupščine, kjer so zastopane različne stranke. Menim, da je moja dolžnost prisluhniti vsem, saj je bistvo demokracije prav v pametnih konzultacijah in kompromisih. Strankarsko pripadnost bom morala podrediti splošnim zahtevam občine in življenju občanov.

Kakšen je vaš odnos do sedanje občinske uprave?

– Predvsem menim, da se bo morala občinska uprava zasidirati na sposobnih strokovnjakih, ki jih v sedanji strukturi delavcev te uprave ni malo.

– Ali imate že določene zamisli o sestavi novega občinskega izvršnega sveta, kar sicer ne sodi v vašo pristojnost ampak v pristojnost mandatarja?

– Res je, na to vprašanje bi moral odgovoriti mandatar gospod Branko Cvelbar. Menim pa, da bo sestavi občinski izvršni svet v okviru Demosa. Pričakujem, da bodo druge stranke sodelovale kot konstruktivna opozicija. V tem pogledu se mi zdi, da so prepri v občinskem parlamentu nekaj povsem normalnega in da se bomo na ta pravila igre morali še privaditi.

Kakšna je vaša vloga v tem smislu?

– Če so konfrontacije nujne, potem je moja vloga v premoščanju teh konfrontacij.

NIKO ISAJEVIČ

MOJCA PIRNAT – NOVA PREDSEDNICA ZBORA ZDRUŽENEGA DELA

Začetek ne bo lahek

Kot nova predsednica zbora združenega dela se zavedam posebnosti zgodovinskega trenutka. Lahko rečem, da se podajamo na bolj ali manj neznano pot. Treba je upoštevati dejstvo, da prihaja v skupščino nova garnitura ljudi – z menoj vred – ki nima političnih izkušenj. Zato začetek gotovo ne bo lahak.

Menim pa, da najbrž ni toliko pomembno razmišljati o formiranosti v funkcioniranju tega zbora, marveč je pomembnejše, da se na skupščinskih klopeh najdejo prave teme in da nam je v ospredju iskrena želja, da smo v našem delu konkretni in ne papirnati in da stvari spreminjamo na bolje.

Mene zanimajo, če tako rečem, tako imenovane »velike« teme. Osnova našega bitja in žitja naj bi bilo globalno in seveda, glede na omejenost naših pristojnosti, konkretno prizadevanje, da naše gospodarstvo potegnemo iz močvirja, v katerega je potonilo v teh 45 letih socialističnega gospodarskega dogmatizma in voluntarizma.

Ključna naloga se mi zdi zmanjšanje davkov in prispevkov. Vsak slepec lahko vidi, da gospodarstvo ne more zdržati takih bremen, če naj bi bilo pri tem še konkurenčno na svetovnem trgu. Prav tako se mi zdi nerazumljivo, da država od brutoosebnega dohodka zaposlenih pobere več kot polovico. Te stvari me ne žulijo le kot čisto gospodarsko vprašanje, marveč jih vidim tudi kot socialno.

Na koncu to drugo, odtujeno državo, namreč najbolj občutijo prav najrevnejši sloji. Kot »podnalogo« v sklopu tega makroekonomskega vprašanja se mi zato kaže zmanjševanje državnega aparata, se-

veda, mislim, da ga je treba zmanjšati tudi še v občini.

Nadalje naj bi v pluralni skupščini oziroma pluralnem zboru skušali uveljavljati pluralnost interesov gospodarskih subjektov tudi v tem smislu, da odpravljamo gospodarske monopole in v gospodarski prostor uvajamo

(zdravo) konkurenco. To hkrati pomeni uvajanje čistih računov. Konec naj bi naredili praksi, ko kaki monopolni organizaciji kako njeno storitev plačamo celo večkrat.

Da bi delo v novem, pluralnem zboru čim hitreje in čim boljše steklo, menim, da bo, vsaj zame, pomembno dobro spoznati nove ljudi in njihove interese. To bo gotovo pomembno za vodenje političnih razprav in za usklajevanje najbrž zelo različnih interesov.

JANEZ KUKOVICA

Zbor združenega dela – predsednica Mojca Pirnat v sredini

PISMA BRALCEV

Šola, ogledalo časa

Sistem šolanja je končno začel dokazovati, da je resnično zastarel. Spremenil se je le v nekaterih podrobnostih, ki so jih prispevali odlični učitelji, prizadevaje si ga spremeniti, a seveda ni šlo. Postavljen je na majavih nogah, morda se je začel sesedati sčasoma, kajti ugotovitve, da je mehaniki in nečloveški, se potrjujejo. Je neka umetna združba, ki so jo postavili pred ne malo leti, tvorijo pa jo nezadovoljni učenci, mrki učitelji in srditi starši. Marsikdaj ni bilo opaziti ljudi, ki so ob napakah grajali in s tem le prispevali k strožji zapletenosti in zamotanosti stanja v šoli in ga s tem le poslabševali.

Šolski sistem se je razmajal; ocenjevanje je daleč nezadovoljivo in veliko je mnenj zakaj in kaže jih upoštevati. Enako velja za metode učnega dela, ki so verjetno še najsvetlejša točka med drugimi pojmi. Hvala gre učiteljem, ki so si sistem prizadevali izboljševati v drugačnega in sodobnejšega. Saj so ga, z delom v skupinah in podobnim, a kaj, ko je odvisnost med temi in drugimi pomembnostmi tako očitna. Opremljenost prostora, delovni prostori in celo prehrana vplivajo na počutje učenca poleg strogoosti nekaterih učiteljev, ki neusmiljeno vsiljujejo sistem. Že res, da je člo-

vek ogledalo okolja, v katerem živi, a gotovo bi z drugačno šolo po izgledu in dobrim počutjem učiteljev ter njihovimi vedrimi obrazi dosegli novo kvaliteto.

Šola je pomembna stvar, gotovo. Križišče v življenju nakaže pot v zanimanje; pa se tega očitno ne zaveda. Naravnost ignorantsko se obnaša do njega, ne upoštevaje mnogih razlik v sposobnostih in starostnih razlikah. Predvsem pa je vprašljiv način izpraševanja, kateri naj bi s le malo razlikoval od začetka vstopa v šolo pa do konca. Okno v svet se včasih sploh ne odpre, ostane zaprto – do takrat, ko bi se moralo na stečaj odpreti, se razbije. Neizoblikovana ali nemarno izoblikovana osebnost stopi na kriva pota in ostane izoblikovana le na papirju, kot bi bila to želja šole! Nikoli ni vse črno. A stanje je na žalost zelo slabo. Bogsigavedi, kdaj se bo šola korenito spremenila. Ponujene rešitve gotovo niso popolne, a le veliko število letih bo pripeljalo do sprememb. Šola se ne bo nikoli spremenila v zadovoljstvo vseh, saj je nazadnje le odvisna od različnih dejavnikov, ki ji dajejo obliko. Čas, ki zahteva spremembe, je tisti, ki zahteva spremembe, da se odzovemo nanje.

MATEJ GORIŠČ, 7. b
OŠ MAJDA VRHOVNIK, LJ.